

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಥರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

'ದೃಶ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿ. ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂವಹನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಗಾಡಿ ಮೇಲಿರುವ ಇಮೇಜ್, ಸಿನಿಮಾ ಬ್ಯಾನರ್, ಪೋಸ್ಟರ್, ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್ ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೃಶ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗವೇ. ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಇಂಥ ದೃಶ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 2019ರಲ್ಲಿ 'ಸೇನಾ ಪರ್ವ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ

ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕುರಿತಾದ ಪುಸ್ತಕ ಅದು. ನಾನು ಕಳೆದೊಂದು ದಶಕದಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ನಗರದ ದೃಶ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟೇಷನ್ ಪ್ರಭಾವ ಈ ಶೋದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪೇಂಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕೃತಿಸರಣಿಯಲ್ಲ.

◆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ ಏಕಸೂತ್ರ ಯಾವುದು?

ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇನೋ:

ನಾನು ಕನ್ನಡದ ಬರಹಗಾರನಾಗಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕವಿತೆಯೇ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೋ ಬರೆಯಬೇಕು. ಆ ಗಡಿಯೊಳಗೇ ನನ್ನ ಜಾಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಥರ ಈ ನಗರ ದೃಶ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಆಡುಭಾಷೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸುವುದು, ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಗ್ನಿಫಿಯರ್ (ಸೂಚ್ಯ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಟಗರಿನ ಚಿತ್ರ ಬರೀ ಟಗರಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕುರುಬರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಚಿತ್ರವೂ ಬರೀ ಒಂದು ಚಿತ್ರವಾಗಿರದೇ ಬೇರೆ ಏನೇನೋ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ನಗರದ ಅನುಭವ ಎನ್ನುವುದು ಕೊಲಾಜ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ವಾರಾಂತ್ಯ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಸಮಾಧಾನ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಮರಳಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಕಿರಿಕಿರಿ ಅನಿಸಲು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಗದ್ದಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಗರದೊಳಗೆ ಇರುವ ಇಮೇಜ್‌ಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದರ ಪಕ್ಕ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಇಮೇಜ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಲಬಗೆಯ ವೈರುಧ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ನಗರದ ಅನುಭವ